

A.I.1. Uitspraken van de Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs (BAO/(V)SO)

Overzicht

- 02/1 Ontslag administratief medewerkster wegens ziekte zonder herplaatsing in andere functie
- 02/2 Ontslag uit functie van leerkracht; artikel F.26 lid 1 onder e van de CAO PO en artikel 113 lid I onder e van de akte van benoeming
- 02/3 Ontslag uit functie van leraar wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid; artikel F2.6 onder e van de CAO
- 02/4 Onvrijwillige overplaatsing; C 18 van de CAOPO onder Personeelsbeleid
- 02/5 Ontslag uit functie van directeur; F2.6 onder f van de CAO PO
- 02/6 Schorsing van directeur/leraar wegens diverse klachten van ouders over gedrag tegenover leerlingen
- 02/7 Ontslag uit functie van leerkracht wegens ziekte; artikel F2.6 lid I onder e van de CAO PO
- 02/8 Onvrijwillige overplaatsing; C 18 CAO PO
- 02/9 Ontslag uit functie van directeur wegens gewichtige omstandigheden; artikel F2.6 onder f CAO PO
- 02/10 Ontslag uit functie van leerkracht wegens van rechtswege aflopen van arbeidsovereenkomst
- 02/11 Berisping van docent; artikel F2.8 CAO PO

Ontslag uit functie van administratief medewerkster op grond van ongeschiktheid de functie wegens ziekte of gebrek zonder tegelijkertijd te herplaatsen in een andere functie.

Het bestuur stelde zich op het standpunt dat, na onderzoek is gebleken dat appellante niet herplaatsbaar is in andere arbeid, gezien het (medische) oordeel dat appellante niet in staat is een functie als administratief medewerkster te vervullen.

Ter zitting is evenwel gebleken dat het bestuur appellante ander werk kan verschaffen. Hoewel van dit werk ook lichte administratieve werkzaamheden deel uitmaken, geschiedt dit werk niet op de centrale locatie, hetgeen voor appellante van wezenlijk belang is. Dit werk kan als andere arbeid worden begrepen. Het bestuur heeft zich ter zitting bij dit oordeel aangesloten.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal -en voortgezet speciaalonderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

Mw.***, administratief medewerkster, appellante,
gemachtigde: aanvankelijk Mw.***, vervolgens Mw ***.

tegen

het bestuur van de Stichting *** te ***, gemachtigden: Mw. Mr.*** en Mr***

De procedure

Namens appellante is bij beroepschrift d.d.27 april 2001 beroep ingesteld tegen het aan appellante bij bestuursbesluit d.d. 20 maart 2001 verleende ontslag met ingang van 1 augustus 2001.

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d. 20 juli 2001 ingediend. De zaak is behandeld ter zitting van de Commissie d.d. 31

augustus 2001, alwaar partijen en raadslieden zijn verschenen.

De Commissie heeft vervolgens na behandeling besloten de verdere behandeling van de zaak aan te houden en partijen verzocht in overleg te treden om de mogelijkheden van herplaatsing te onderzoeken.

Het bestuur heeft een schrLjven d.d. 10 januari 2002 ingediend. Appellante heeft een schrijven d.d. 21 februari 2002 ingediend. De zaak is verder ter zitting van de Commissie d.d. 16 mei 2002 behandeld, alwaar verschenen zijn appellante en Mr. ***, terwijl het bestuur werd vertegenwoordigd door Mr.*** van de Besturenraad en mede aanwezig was dhr. ***, personeelsfunctionaris.

De beoordeling

Beoordeeld moet worden of het bezwaar van appellante tegen de beslissing van het bestuur om haar te ontslaan uit haar functie van administratief medewerkster op grond van ongeschiktheid voor de functie wegens ziekte of gebrek zonder haar tegelijkertijd te herplaatsen in een andere functie al of niet gegrond is te achten.

De Commissie volstaat met betrekking tot het in deze zaak uitgebrachte functieongeschiktheidsadvies, dat aan het ontslag ten grondslag is gelegd, met de constatering, dat er met betrekking tot dit advies

tussen partijen meningsverschillen cq onduidelijkheden bestaan, welke in deze procedure niet tot klaarheid zijn gekomen.

Omdat het appellante thans vooral gaat om herplaatsing beperkt de Commissie om deze praktische redenen haar oordeel in deze procedure tot de vraag of het bestuur al of niet voldoende zorgvuldig heeft onderzocht of herplaatsing in een functie met passende arbeid mogelijk is.

Na opgemelde aanhouding van de zitting heeft het bestuur zich op het standpunt gesteld, dat na onderzoek is gebleken, dat appellante niet herplaatsbaar is in andere arbeid, gezien het (medische) oordeel dat appellante niet in staat is een functie als administratief medewerkster te vervullen.

Ter zitting is evenwel gebleken, dat het bestuur in staat is om appellante ander werk, met name afdelingswerk op een van de dependances, te verschaffen.

Van dit werk maken weliswaar lichte administratieve werkzaamheden deel uit, maar het werk geschiedt niet op de centrale locatie, hetgeen voor appellante van wezenlijk belang is.

De Commissie is van oordeel, dat dit werk, hoezeer daarvan lichte administratieve werkzaamheden deel uitmaken, als andere arbeid kan worden begrepen en heeft zich in deze zin ook ter zitting uitgelaten.

Het bestuur heeft ter zitting zich bij dit oordeel aangesloten. Het bestuur heeft verder ter zitting toegezegd tot herplaatsing van appellante over te gaan en ook met haar de benodigde voorbereidende stappen te zullen zetten..

Tenslotte heeft appellante ter zitting aan de Commissie verzocht thans een eindoordeel te geven en de zaak niet verder aan te houden, hetgeen het bestuur wenste, omdat het zou willen bezien hoe de herplaatsing zich zou ontwikkelen.

Appellante kan echter in dit stadium een eindoordeel verlangen, omdat het gaat om de beoordeling van de vraag of het bestuur al of niet juist heeft gehandeld door bij de bestreden beslissing reeds tot ontslagverlening over te gaan.

De Commissie is van oordeel, dat nu bedoelde andere arbeid aanwezig is en het evenmin, naar het bestuur mededeelde, een probleem is om ten behoeve van appellante thans ook feitelijk een plaats open te stellen, het bezwaar van appellante gegrond is te achten, hetgeen leidt tot vernietiging van het ontslagbesluit.

De beslissing

De Commissie van Beroep

vernietigt bovenvermeld ontslagbesluit.

CvB BAO (V)SO 2002/02

Ontslag door bestuur mede naar aanleiding van een functie-ongeschiktheidsadvies van het USZO.

Het bestuur was redelijker wijze niet meer gehouden het besluit tot ontslag van appellante uit haar functie van lerares langer uit te stellen, nu het bestuur verder niet op de hoogte gebracht is van de omstandigheid dat en wanneer appellante bezwaar tegen de beslissing van het USZO inzake de toepassing van de WAO heeft gemaakt en anderzijds het functie-ongeschiktheidsadvies noopte tot een ontslag per 1 augustus 2002, terwijl bovendien ook appellante van oordeel is dat zij geen werkzaamheden als lerares meer kan uitoefenen.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis -, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs heeft de

navolgende beslissing gegeven

in de zaak van mw. ***

tegen

het bestuur van de Stichting

I. De procedure

Appellante heeft bij beroepschrift dd. 6 juni 2002, met bijlagen, beroep ingesteld tegen het door het bestuur bij schrijven dd. 19 april 2002, door appellante ontvangen 4 mei 2002, aan haar verleend ontslag met ingang van 1 augustus 2002 uit haar functie van leerkracht in vaste dienst bij genoemde stichting

Het bestuur heeft een verweerschrift d.d 19 augustus 2002, met bijlagen ingediend.

De mondelinge behandeling van de zaak, aanvankelijk gepland op 13 september 2002, heeft, in verband met verhindering van het bestuur, plaats gevonden ter zitting van de Commissie van Beroep op 7 oktober 2002,

alwaar verschenen zijn en gehoord enerzijds appellante, geassisteerd door ***, die het standpunt van appellante nader heeft toegelicht aan de hand van een overgelegde pleitnota en anderzijds een bestuursafgevaardigde en **, adviseur van het bestuur.

Vorengenoemde stukken worden geacht deel uit te maken van deze beslissing.

De Commissie van Beroep was bij gelegenheid van de hoorzitting samengesteld uit de voorzitter en twee leden en vervolgens heeft de Commissie zich nader voltallig over de zaak beraden met inachtneming van vorengenoemde stukken en het verhandelde ter zitting en tenslotte beslist.

II De beoordeling ;

Beoordeeld moet worden of de bezwaren van appellant tegen het haar verleende ontslag al of niet gegrond moeten worden geacht.

De Commissie zal eerst de ontslagverlening wat betreft de formele zijde daarvan beoordelen.

Ingevolge artikel F 2.6, lid 1, onder e, van de toepasselijke CAO en artikel 13 lid 1, onder e van de akte van benoeming kan ontslag wegens ziekte plaats vinden die 2 jaar onafgebroken heeft geduurd, herstel binnen 6 maanden na deze 2 jaar niet te verwachten is en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn-

Uit de stukken blijkt, dat appellante vanaf 11 oktober 1999 wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid haar functie van lerares niet heeft kunnen vervullen en in verband daarmee afwezig is geweest.

Het bestuur beschikt vervolgens over een functie-ongeschiktheidsadvies van het USZO van 4 september 2001 inhoudende, dat de arts van het USZO tot de conclusie is gekomen, dat appellante voor de functie van lerares op de voorgenomen ontslagdatum 2 jaar arbeidsongeschikt is wegens ziekte of gebrek en dat naar verwachting ook nog zal zijn 6 maanden na die datum.

De motivering van dit advies houdt in, dat appellante op termijn van 6 maanden na de voorgenomen ontslagdatum (gelegen in augustus 2002) niet functiegeschikt is te achten, omdat er een blijvende discrepantie is tussen de arbeidsbelasting in de functie van lerares en de gezondheidstoestand van appellante.

Appellante heeft te dezer zake aangevoerd dat "noch door het ABP, noch door enige andere instelling een onherroepelijk besluit is genomen, waarbij zij blijvend arbeidsongeschikt is verklaard voor de verdere vervulling van haar functie, waarmee het besluit feitelijke grondslag ontbeert."

De Commissie heeft van appellante begrepen, dat zij bezwaar heeft gemaakt tegen de beslissing van het USZO van 4 september 2001, waarbij het recht op een uitkering ingevolge de WAO opnieuw is vastgesteld in verband met een nieuw onderzoek naar de arbeidsongeschiktheid en dat op dit bezwaar nog niet is beslist.

De Commissie van Beroep is van oordeel, dat de vraag of de uitkering ingevolge de WAO op de juiste wijze is vastgesteld, er los van staat dat het bestuur het ontslagbesluit mede kan baseren op het functie-ongeschiktheidsadvies van het USZO. Dit advies bevat zelfs de zinsnede, dat indien het bestuur bij ontslag afwijkt van dit advies, de redenen daartoe expliciet in het ontslagbesluit moeten worden vermeld.

Verder is niet gebleken of aangetoond dat het bestuur zich onvoldoende zou hebben ingespannen voor reïntegratie van appellante. Voldoende is namelijk gebleken, dat appellante niet als remedial teacher kon worden ingeschakeld, hetgeen zij wenst, reeds omdat appellante, afgezien van andere belemmeringen, niet de vereiste bevoegdheid bezit, terwijl inschakeling in passende dan wel gangbare arbeid in verband met het feitelijk ontbreken van bedoeld werk evenmin mogelijk was.

Appellante meent verder, dat zij in verband met de toezegging in de brief van het bestuur d.d. 5 maart 2002 mag verwachten, dat het bestuur pas een ontslagbesluit zal nemen nadat het USZO een negatief besluit naar aanleiding van eerder genoemd bezwaar zal hebben genomen.

De Commissie is echter van oordeel dat de toezegging in de genoemde brief van het bestuur is geplaatst in het kader van activiteiten tot herplaatsing van appellante buiten de schoolorganisatie van het bestuur.

Nu het bestuur verder niet op de hoogte is gebracht van de omstandigheid, dat wanneer appellante bezwaar tegen de beslissing van het USZO inzake de toepassing van de WAO heeft gemaakt en anderzijds het functie-ongeschiktheidsadvies noopte tot een ontslag per 1 augustus 2002, terwijl bovendien ook appellante van

oordeel is, dat zij geen werkzaamheden als lerares meer kan uitoefenen, was het bestuur redelijkerwijze niet meer gehouden het besluit tot ontslag van appellante uit haar functie van lerares langer uit te stellen.

Voorts heeft het bestuur ter zitting zijn blijkens de stukken eerder gedane aanbod om de kosten van outplacement voor zijn rekening te nemen herhaald.

Tenslotte heeft het bestuur medegedeeld, dat appellante aanspraak kan maken op de wettelijke financiële regelingen, welke gelden na ontslag.

De Commissie is, het geheeloverziende, van oordeel, dat het bestuur in dit geval zorgvuldig is opgetreden en tot ontslagverlening kon overgaan en dat het daartegen ingestelde beroep ongegrond moet worden verklaard

De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Eervol ontslag uit functie van leraar wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid

Appellant is in september 1999 ziek geworden en is om psychische redenen niet meer in staat om voor een volledige klas te staan. Het bestuur heeft appellant niet voor de VVE functie in overweging genomen omdat het ontslagtraject toen al geheel was doorlopen. Deze functie is aan een andere kandidate toegewezen van wie op basis van de adviezen van het USZO vaststond dat volledige reïntegratie in de functie van groepsleerkracht wel mogelijk was. De commissie is van oordeel dat nu appellant ruim voor de beslissing tot ontslag d.d. 11 september 2001 zijn belangstelling voor het tutorschap aan het bestuur kenbaar gemaakt heeft, mag het bestuur zich redelijkerwijs niet beroepen op het feit dat het ontslagtraject van appellant reeds was doorlopen. Nu voorts vaststond dat appellant niet langer als groepsleerkracht kan functioneren, maar wel met kleine groepen kan werken, terwijl degene inmiddels als tutor benoemd is, wel kon reïntegreren als groepsleerkracht, was het naar het oordeel van de Commissie zonder meer aangewezen geweest dat het bestuur appellant op de aangegeven wijze zou herplaatsen en maakt appellant daar thans ook terecht aanspraak op. De commissie van Beroep verklaart het beroep gegrond.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaalonderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van

*** leraar, appellant tegen

het bestuur van de Vereniging ***

1. De procedure

Appellant heeft op 15 oktober 2001 beroep aangetekend tegen het aan hem bij schrijven van 11 september 2001 aangezegde besluit om hem met ingang van 1 februari 2002 eervol te ontslaan uit zijn functie van leraar aan de onder het bestuur ressorterende school. Het bestuur heeft een verweerschrift ingediend. Appellant heeft een nadere memorie ingediend.

De voorgemelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 22 maart 2002, alwaar zijn verschenen appellant en het bestuur, vertegenwoordigd door de heer ***, algemeen directeur, bijgestaan door mevrouw mr *** van het ***

2. Beoordeling van het geschil

Nagegaan dient te worden of het beroep van appellant tegen de beslissing tot ontslag al dan niet terecht is.

Op grond van artikel F2.6 onder e van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs is de werkgever bevoegd de werknemer te ontslaan wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid indien deze twee jaar onafgebroken heeft geduurd en herstel binnen zes maanden na deze twee jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn.

Nadat appellant in september 1999 ziek is geworden, en vast is komen te staan dat hij om psychische redenen niet meer in staat is om voor een volledige klas te staan, heeft hij bij brief van 2 april 2001 aan het bestuur van de school zijn belangstelling

kenbaar gemaakt voor de functie van tutor binnen een project voor Voor- en Vroegschoolse Educatie (V.V.E.-project). In deze functie wordt in kleine groepen gewerkt aan het wegwerken van leerachterstanden. Appellant heeft in beroep in hoofdzaak

aangevoerd dat het bestuur, mede nu appellant reeds 25 jaar naar tevredenheid in dienst van het bestuur als leerkracht heeft gefunctioneerd, de betrekking van tutor aan hem had moeten aanbieden en hem niet had mogen ontslaan.

Het bestuur heeft het ontslagbesluit gebaseerd op het arbeidsongeschiktheidsadvies van het USZO van 5 juli 2001, op

basis van welk advies volgens het bestuur niet verwacht zou mogen worden dat appellant voor 1 februari 2002 zijn werkzaamheden aan de school weer zou kunnen hervatten.

Het bestuur heeft aangegeven dat tijdens zijn ziekte regelmatig met appellant is gesproken, over het vak van leerkracht, en over het negatieve beeld dat appellant naar eigen zeggen van het vak van leerkracht heeft gekregen. Daarnaast heeft het bestuur appellant externe begeleiding aangeboden om het negatieve beeld van zijn vak te verbeteren en om zijn eigen mogelijkheden te onderzoeken. Dit heeft volgens het bestuur echter niet tot het gewenste resultaat geleid. Het bestuur heeft appellant voor de V.V.E.-functie niet in overweging genomen omdat, op het tijdstip waarop deze V.V.E.-functie officieel mogelijk werd, het ontslagtraject van appellant volgens het bestuur inmiddels geheel was doorlopen. Bovendien wordt het tutorschap op grond van het beleid van het bestuur niet als een functie aangemerkt, maar als een taakdifferentiatie van de functie van groepsleerkracht. Dit beleid is volgens het bestuur mede gebaseerd op een advies van het GCO. Het bestuur heeft aangegeven ook niet het voornemen te hebben om van het tutorschap een aparte functie te maken aangezien vanuit het ministerie van OCenW vooralsnog slechts sprake is van een tijdelijk project. Het bestuur heeft er uiteindelijk voor gekozen om het tutorschap aan een andere kandidate toe te wijzen. Het betreft een kandidate die ten tijde van het aanbieden van het tutorschap ziek was, maar van wie volgens het bestuur op basis van adviezen van het USZO vaststond dat volledige reïntegratie in de functie van groepsleerkracht wel mogelijk was en wier ervaring bovendien beter aansloot op het werken met leerlingen in de onderbouw.

Nu appellant reeds in april 2001, derhalve ruim voor de beslissing tot ontslag d.d. 11 september 2001, zijn belangstelling voor het tutorschap aan het bestuur kenbaar heeft gemaakt, is de Commissie van Beroep van oordeel dat het bestuur zich redelijkerwijs niet mag beroepen, op het feit dat het ontslagtraject van appellant reeds was doorlopen op het moment dat de V.V.E.-functie officieel mogelijk was. Reeds in verband met deze omstandigheid is het bestuur ten onrechte niet aan zijn herplaatsingsplicht als bedoeld in

artikel F2.6 onder e van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs toegekomen. Het bestuur kan zich verder niet met vrucht beroepen op zijn, op het advies van het. GCO gebaseerde, beleid dat het tutorschap slechts als taakdifferentiatie van de functie van groepsleerkracht zou kunnen worden vervuld. Op het bestuur rust immers in het kader van zijn herplaatsingsplicht de verplichting om, na afweging van alle belangen en indien dat redelijkerwijs mogelijk is, van dit beleid af te wijken. De Commissie van Beroep is van oordeel dat zowel op basis van de stukken als het verhandelde ter zitting niet is komen vast te staan waarom het bestuur in dit geval niet van dit beleid heeft kunnen afwijken. In dat kader is relevant dat ter zitting is komen vast te staan, dat de leerkracht die thans is ingeschakeld naast het tutorschap ook geen andere taken uitvoert en dat dit zoals door het bestuur medegedeeld, naar verwachting in de toekomst niet het geval zal zijn. Nu voorts vaststond dat appellant niet langer als groepsleerkracht kan functioneren, maar wel met kleine groepen kan werken terwijl degene die inmiddels als tutor benoemd is, wel kon reïntegreren als groepsleerkracht, was het, naar het oordeel van de Commissie van Beroep, gelet op alle belangen zoals ter zitting bekend geworden, zonder meer aangewezen geweest dat het bestuur appellant op de aangegeven wijze zou herplaatsen en maakt appellant daar thans ook terecht aanspraak op.

Gelet op het bovenstaande kan het ontslagbesluit derhalve *niet gehandhaafd blijven*.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep: Verklaart het beroep gegrond.

Vernietigt de beslissing tot ontslag d.d. 11 september 2001 en bepaalt dat appellant alsnog voor plaatsing zoals bovenvermeld in aanmerking dient te worden gebracht.

Onvrijwillige overplaatsing op grond van de CAO Primair Onderwijs, onder Personeelsbeleid C18

Het bestuur heeft niet voldaan aan het in C 18 onder 5 bepaalde dat de afweging tot onvrijwillige overplaatsing niet in het besluit vermeld is. Ook feitelijk is van geen belangenafweging sprake geweest, nu het bestuur ter zitting heeft verklaard de gezondheidstoestand van appellant niet als wegingsfactor meegenomen te hebben. De commissie is van mening dat het niet aanvaardbaar is dat de duidelijk omschreven specifieke belangen van appellant niet op de juiste wijze gewogen zijn door het bestuur, terwijl verder de zienswijze van appellant over een verder functioneren van hem op de betreffende school niet als onjuist of onbegrijpelijk voorkomt. De commissie acht het beroep van appellant gegrond.

De commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis- en: (voortgezet) speciaalonderwijs heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

*** leraar, appellant,
gemachtigde:*** juridisch medewerker *** tegen

het bestuur van de Vereniging ***
basisonderwijs in de gemeente Kollumerland c.a.

I.De procedure

Het bestuur heeft bij beslissing, medegedeeld bij schrijven d.d.
15 mei 2002 appellant onvrijwillig overgeplaatst met ingang van 1 augustus 2002.
De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven d.d. 21 juni 2002 beroep ingesteld.
Het bestuur heeft een verweerschrift d. d. 3 juli 2002 ingediend.
Appellant heeft een aanvullend beroepschrift d.d. 5 juli 2002 ingediend.
Beide partijen hebben verder nog stukken, welke verband houden met de zaak, overgelegd.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie d.d. 11 juli, alwaar appellant en gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur zijn verschenen.

II. De beoordeling.

Het door appellant bestreden bestuursbesluit betreft een onvrijwillige overplaatsing.

De onvrijwillige overplaatsing is geregeld in de Collectieve Arbeidsovereenkomst Primair Onderwijs! onder Personeelsbeleid, C 18.

De Commissie stelt vast, dat het bestuur niet heeft voldaan aan het in C 18, onder 5 bepaalde, dat in het geval, dat de werkgever tot een onvrijwillige overplaatsing beslist, hij bij zijn besluit aangeeft op welke wijze hij de belangen van de werknemer en de belangen van het onderwijs tegen elkaar heeft afgewogen.

Naast het feit, dat de afweging niet in het besluit is. vermeld,
is ter zitting van de Commissie gebleken, dat ook feitelijk niet wezenlijk van een afweging van belangen sprake is geweest, nu het bestuur ter zitting heeft verklaard de factor gezondheidstoestand

van appellant wel in het achterhoofd gehad te hebben, maar bij het nemen van de beslissing tot overplaatsing zich heeft laten leiden door het ter zake uitgebrachte deskundigenrapport/advies tot overplaatsing en daarbij de gezondheidstoestand van appellant niet als wegingsfactor heeft laten meespelen.

De Commissie acht zulks onjuist, te meer waar appellant reeds in een vroeg stadium, namelijk nadat de uitkomsten van het betreffende rapport waren bekend geworden, op 18 februari 2002 schriftelijk gedetailleerd de gezondheidsproblematiek in relatie tot zijn verdere mogelijkheid tot functioneren bij het bestuur naar voren heeft gebracht: Appellant heeft in maart 1999 een hartaanval gehad. Daarna heeft hij een lange tijd van herstel gehad. Sinds augustus 2001 is hij weer voor 100% aan het werk. Hij wil spanningen door het werk voorkomen. Door het actueel worden van de overplaatsingsplannen heeft hij thans gezondheidsklachten, welke ook medisch geverifieerd zijn (zoals recent door hem medegedeeld aan het bestuur op 12 mei 2000).

Appellant is overigens op zichzelf niet tegen het beleid van het bestuur tot overplaatsing van teamleden in verband met een door hem erkende problematische situatie op de school en hij wil ook een overplaatsing van hemzelf, indien zulks op langere termijn nog nodig zou blijken niet per definitie uitsluiten, maar appellant meent, dat gezien zijn gezondheidstoestand daar thans niet toe moet worden overgegaan en bovendien uit een oogpunt van beleid ook niet behoeft te worden overgegaan, omdat hij zelf in een gewijzigde samenstelling goed op de betreffende school zou kunnen blijven functioneren. Verder heeft hij een verklaring overgelegd van de oudergeleding van de medezeggenschapsraad en een schrijven ondertekend door een aanzienlijk aantal ouders, waaruit blijkt, dat er waardering voor zijn functioneren bestaat en tevens dat men van die zijde gekant is tegen een overplaatsing van hem.

Gelet op het bovenstaande komt de Commissie tot de conclusie, dat het niet aanvaardbaar is, dat het bestuur bij de beslissing tot onvrijwillige overplaatsing de belangen van appellant, nu het hier gaat om duidelijk omschreven specifieke belangen, niet op de voorgeschreven wijze heeft gewogen, terwijl verder de zienswijze van appellant over een verder functioneren van hem op de betreffende school niet als onjuist of onbegrijpelijk voorkomt.

De Commissie acht derhalve het beroep van appellant gegrond en gaat ertoe over de bestuursbeslissing tot onvrijwillige overplaatsing te vernietigen.

III. De beslissing

De Commissie van Beroep

Verklaart het beroep gegrond en vernietigt de beslissing tot onvrijwillige overplaatsing.

Eervol ontslag uit de functie van directeur op grond van artikel F2.6 onder f van de CAO voor het primair onderwijs

Appellant is al snel na zijn indiensttreding ziek geworden. Vervolgens is echter ten gevolge van het niet goed functioneren van appellant in zijn functie, ten gevolge van de ziekte van appellant, een vertrouwensbreuk ontstaan tussen appellant en het personeel van de school ontstaan. De commissie oordeelt dat tussen partijen vaststaat dat de basis voor een werkbare arbeidsrelatie niet kan worden hersteld. Het bestuur is erin geslaagd om tot reïntegratie van appellant te komen. De commissie oordeelt dat in verband met het aanvaarden door appellant van een functie elders, het bestuur het dienstverband heeft beëindigd met ingang van de datum van indiensttreding bij de nieuwe werkgever, zodat het ontslag uit de functie ook geacht moet worden in te gaan met ingang van die datum. De commissie is van oordeel dat het bestreden besluit gehandhaafd dient te worden.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaalonderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

*** directeur, appellant

Gemachtigde: ****

tegen

het bestuur van de Stichting ***

1. De procedure

Namens appellant is op 9 september 2002 beroep aangetekend tegen het aan hem bij schrijven van 19 juni 2002 aangezegde besluit om

hem met ingang van 1 augustus 2002 eervol te ontslaan uit de functie van directeur. Het bestuur heeft een verweerschrift ingediend. Gemachtigde van appellant heeft vervolgens een nadere memorie ingediend.

De voorgemelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is op verzoek van partijen ingediend op grond van artikel III-A12 van het RPBO, schriftelijk behandeld.

2. Beoordeling van het geschil

In verband met het ingediende beroep dient te worden nagegaan of het ontslag al dan niet dient te worden gehandhaafd.

Appellant is op 1 augustus 2001 in dienst getreden van het bestuur. Al snel na zijn indiensttreding is appellant eerst voor korte en daarna voor langere tijd ziek geworden. Vervolgens is echter ten gevolge van het op zichzelf door hem zelf erkende niet goed functioneren van appellant in zijn functie, naar eigen zeggen mede ten gevolge van de ziekte van appellant, een vertrouwensbreuk tussen appellant en het personeel van de school ontstaan.

Appellant erkent niet dat hij schuldig is aan het ontstaan van de redenen van het ontslag. Het bestuur kan dit standpunt van appellant op zichzelf billijken. Anderzijds heeft inmiddels appellant wel begrip gekregen voor het standpunt van het bestuur dat niet langer sprake is van een werkbare arbeidsverhouding.

Het bestuur heeft vervolgens onderzocht of appellant aan een andere school als directeur of als leerkracht kon worden herplaatst. Verweerder heeft aangegeven dat appellant hieraan zijn volledige medewerking heeft gegeven. Dit heeft ertoe geleid dat appellant met ingang van 1 augustus 2002 een functie als groepsleerkracht heeft aanvaard. Vervolgens is het bestuur ertoe overgegaan om appellant eervol te ontslaan.

Appellant stelt dat het bestuur heeft nagelaten om de wettelijke opzegtermijn van drie maanden in acht te nemen. Het bestuur stelt zich op het standpunt dat in onderling overleg met de werkgever is besloten dat appellant op 1 augustus 2002 bij zijn nieuwe werkgever in dienst zou treden. Het bestuur heeft hierop de opzegtermijn afgestemd.

Op grond van artikel F2.6 onder f van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs, kan ontslag door de werkgever plaatsvinden wegens gewichtige omstandigheden, die redelijkerwijs geacht moeten worden, met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs, de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uit te sluiten.

Op basis van de stukken oordeelt de Commissie van Beroep dat tussen partijen vaststaat dat de basis voor een werkbare arbeidsrelatie niet kan worden hersteld. Daarnaast is het bestuur erin geslaagd om tot reïntegratie van appellant te komen. Gelet hierop kon het bestuur in redelijkheid besluiten om appellant wegens genoemde gewichtige redenen, het belang van het onderwijs betreffende, te ontslaan zonder dat daarbij sprake is van verwijtbaarheid aan de zijde van appellant. Daarnaast oordeelt de Commissie van Beroep dat het bestuur, in verband met het aanvaarden door appellant van een functie elders, het dienstverband heeft beëindigd met ingang van de datum van indiensttreding bij de nieuwe werkgever, zodat het ontslag uit de functie ook geacht moet worden in te gaan met ingang van die datum.

Het bestreden besluit dient derhalve te worden gehandhaafd.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep:

Handhaaft de beslissing tot ontslag d.d. 19 juni 2002, zulks met afwijzing van het door appellant ingestelde beroep.

Beroep tegen opgelegde schorsing

Appellant heeft gesteld dat de schorsing disproportioneel is, omdat het bestuur hem met toepassing van artikel C 16 tijdelijk op een andere school te werk had kunnen stellen. De commissie is van oordeel dat het bestuur tot schorsing heeft kunnen beslissen om de rust te handhaven en een onderzoek van aard en omvang zoals bovenvermeld in te stellen. Tewerkstelling op een andere school was niet aangewezen omdat, gelet op de klachten, dit op een andere school evenzeer tot onrust zou kunnen leiden en het bestuur in verband met de klachten zonder onderzoek niet zonder meer van vertrouwen in appellant kon uitgaan. De commissie verklaart het beroep ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het Protestants-Christelijk Basis- en (Voortgezet) Speciaal Onderwijs heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

***directeur, tevens leraar

appellant, gemachtigde ***

tegen,

het bestuur van de Stichting ***, gemachtigde ***

I. De procedure

Namens appellant is een beroepschrift d.d. 14 oktober 2002 met bijlagen ingediend inzake een opgelegde schorsing. Door het bestuur is een verweerschrift d.d. 7 november 2002 met bijlagen ingediend.

De zaak is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 13 december 2002 behandeld, alwaar appellant en genoemde gemachtigde zijn verschenen alsmede genoemde gemachtigde van het bestuur en ***, directeur algemene zaken

II. De beoordeling

Appellant is op 1 oktober 2002 geschorst met ingang van 2 oktober 2002. Zulks is hem op 1 oktober 2002 door het bestuur mondeling medegedeeld, terwijl de beslissing bij schrijven d.d. 4 oktober 2002 is bevestigd. Op 10 oktober 2002 is, na eerdere telefonische mededeling op 9 oktober 2002, aan appellant schriftelijk medegedeeld, dat het bestuur voornemens is de schorsing te verlengen voor een periode van maximaal 3 maanden, te rekenen vanaf 2 oktober 2002.

Op 30 oktober heeft het bestuur aan appellant schriftelijk medegedeeld, dat hij geschorst wordt voor een periode van maximaal 3 maanden, te rekenen vanaf 2 oktober 2002.

Uit de stukken ende mondelinge toelichting blijkt, dat het bestuur tot schorsing van appellant in de zin van orde- maatregel is overgegaan, nadat het bestuur was geconfronteerd met klachten van meerdere ouders over het gedrag van appellant jegens leerlingen. De klachten betroffen:

1. denigrerende opmerkingen door appellant naar de kinderen
2. angst van de kinderen voor appellant
3. het uiten van sexueel getinte opmerkingen door appellant
4. appellant zou een leerling gelikt hebben.

Het bestuur is naar aanleiding van de klachten tot schorsing van appellant overgegaan om de rust op de school te handhaven en tevens om een onafhankelijk onderzoek in te stellen door een daarvoor ingeschakeld organisatiebureau naar aard en oorzaken van de problematiek op de betreffende school en naar mogelijkheden van herstel van de vertrouwensrelatie van appellant en de overige betrokkenen en naar het perspectief van verder functioneren van appellant.

Appellant heeft gesteld, dat de schorsing disproportioneel is, omdat, indien appellant naar de mening van het bevoegd gezag niet op de betreffende school kon verschijnen, het bestuur hem met toepassing van artikel C 16 tijdelijk op een andere school te werk had kunnen stellen.

Verder heeft appelland gesteld, dat het bestuur een onderzoek heeft willen laten instellen naar wat er was voorgevallen. Pas later is het doel van het onderzoek gewijzigd. Mitsdien was het, aldus appelland, geheel niet noodzakelijk zo'n vergaande maatregel te treffen.

De Commissie van Beroep is van oordeel dat het bestuur, nu klachten van een aard zoals hiervoor vermeld het bestuur hebben bereikt, tot schorsing heeft kunnen beslissen om de rust te handhaven en een onderzoek van aard en omvang zoals bovenvermeld, in te stellen. Voorts was een tijdelijke tewerkstelling op een andere van het bestuur uitgaande school. naar het oordeel van de Commissie, niet aangewezen, omdat zulks, gelet op de klachten, op een andere school evenzeer tot onrust zou kunnen leiden en het bestuur in verband met de klachten zonder onderzoek niet zonder meer van vertrouwen in appelland kon uitgaan.

Het beroep tegen de bestreden beslissing moet derhalve ongegrond worden verklaard

III. De beslissing

De Commissie van Beroep verklaart het beroep ongegrond.

Ontslag uit functie van groepsleerkracht op grond van artikel F2.6 lid 1 onder e van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het Primair Onderwijs

Appellante verwijt het bestuur dat nu zij ziek is geworden door de hele situatie op school, het bestuur haar niet had mogen ontslaan. Voor zover appellante wil stellen dat het bestuur in deze aansprakelijk/schadeplichtig is, is de Commissie van oordeel dat zij niet bevoegd is daarover te oordelen. Appellante is reeds twee jaar onafgebroken ziek en herstel is niet binnen zes maanden te verwachten. Het bestuur was derhalve bevoegd appellante te ontslaan. Nu appellante heeft aangegeven niet te willen terugkeren in haar oude functie en ook andere mogelijkheden bij haar werkgever niet te willen onderzoeken heeft de vertraging van het herplaatsingsverzoek voor de beoordeling van het beroep geen relevante betekenis. De commissie verklaart zich niet bevoegd met betrekking tot het aansprakelijk/schadeplichtig zijn en verklaart het beroep voor het overige gegrond.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaal onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

*** lerares, appellante
gemachtigde ***
tegen

het bestuur van de Stichting ***
gemachtigde ***

1 .De procedure

Het bestuur heeft appellante bij schrijven van 28 januari 2002 met ingang van 1 mei 2002 ontslagen uit haar functie van

groepsleerkracht. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 11 maart 2002 beroep ingesteld. Het bestuur heeft op 5 juni 2002 een verweerschrift ingediend. Naar aanleiding hiervan heeft de gemachtigde van appellante op 28 juni 2002 een reactie op het verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 13 september 2002, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door een gemachtigde van het bestuur, zijn verschenen.

2 .De beoordeling

2.1.

Appellante heeft in de eerste plaats aangevoerd dat het bestuur haar niet had mogen ontslaan omdat zij ziek is geworden door de hele situatie op de school. Daarbij verwijt zij het bestuur onvoldoende te hebben gedaan om dat te voorkomen. Voor zover appellante daarmee beoogt te stellen dat het bestuur in deze aansprakelijk dan wel schadeplichtig is, is de Commissie van Beroep van oordeel dat zij niet bevoegd is daarover te oordelen.

2.2

Met betrekking tot het verleende ontslag heeft appellante allereerst aangevoerd dat het bestuur, indien het ontslag op zichzelf al gehandhaafd zou worden, niet de juiste opzegtermijn in acht heeft genomen. Zij meent dat het dienstverband niet eerder kon worden opgezegd dan met ingang van 1 juni 2002. Het bestuur heeft ter zitting aangegeven dat de ontslagdatum met inachtneming van dit bezwaar zal worden gewijzigd in 1 juni 2002.

Appellante heeft in hoofdzaak aangevoerd dat het bestuur onvoldoende heeft gedaan om te komen tot reïntegratie. Weliswaar heeft het bestuur haar twee keer een aanbod gedaan om overgeplaatst te worden, maar de werksituatie op de school had haar dermate aangegrepen dat zij het destijds niet aandurfde om deze functies te aanvaarden. Daarnaast stelt appellante dat het door het bestuur in 1999 aangeboden loopbaantraject pas na herhaald verzoek van appellante in september 2000, en dus te laat, van start is gegaan, hetgeen het inzetten van haar herstel heeft belemmerd.

Het bestuur stelt voldoende te hebben gedaan om tot reïntegratie van appellante te komen, nu het bestuur appellante twee keer een vacature heeft aangeboden. Daarnaast stelt het bestuur dat appellante zelf heeft aangegeven de herplaatsingsprocedure te willen beëindigen.

Op grond van artikel F2.6 lid I onder e van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het Primair Onderwijs kan ontslag door de werkgever plaatsvinden op grond van ziekte of arbeidsongeschiktheid, indien deze twee jaar onafgebroken heeft geduurd en herstel binnen zes maanden na deze twee jaar redelijkerwijs niet te verwachten is en er geen reële herplaatsingsmogelijkheden bij de werkgever zijn.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is vast komen te staan dat appellante inmiddels twee jaar onafgebroken ziek is en dat herstel binnen zes maanden niet te verwachten valt. Het bestuur was dan ook bevoegd om appellante te ontslaan, tenzij het bestuur onvoldoende zou hebben, gedaan om tot reïntegratie van appellante te komen.

Ter zitting is door de Commissie van beroep onder meer aandacht besteed aan de omstandigheid dat appellante vindt dat het lang heeft geduurd voordat het herplaatsingsonderzoek van de *** is gestart. Het bestuur is die mening op zichzelf ook toegedaan. De Commissie van beroep is uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat de gestelde vertraging voor de beoordeling van het beroep toch geen relevante betekenis heeft. Immers, uit een door appellante overgelegde brief van 20 maart 2001 blijkt dat appellante in een gesprek met het bestuur heeft aangegeven niet te willen terugkeren in haar oude functie en ook andere mogelijkheden bij de werkgever niet verder te willen onderzoeken. Nu het bedoelde onderzoek bovendien niet was gericht op herplaatsing van appellante bij de werkgever, maar op tewerkstelling elders, kan dit onderzoek en de eventuele vertraging naar het oordeel van de Commissie van Beroep geen betekenis hebben voor de beoordeling van de vraag of tot ontslag mocht worden overgegaan.

Het bestreden besluit dient derhalve te worden gehandhaafd, met dien verstande dat de ontslagdatum conform het door het bestuur gestelde zal worden gewijzigd in 1 juni 2002.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep:

1. verklaart zich niet bevoegd om kennis te nemen van het beroep voor zover betrekking hebbende op 2.1;
2. verklaart het beroep voor het overige tegen het verleende ontslag ongegrond, met dien verstande dat de ontslagdatum wordt gewijzigd in 1 juni 2002.

Onvrijwillige overplaatsing op grond van de CAO voor het Primair Onderwijs, onder Personeelsbeleid C 18

Niet is komen vast te staan dat appellante door het ontbreken van een juiste vermelding van de beroepsmogelijkheid in haar belangen is geschaad nu zij binnen de geldende beroepstermijn van 6 weken beroep heeft ingesteld. Niet vast is komen te staan dat de door het bestuur ingestelde deskundige niet objectief is. De Algemene wet bestuursrecht(Awb) is in dit geval niet van toepassing, nu sprake is van bijzonder onderwijs en het bevoegd gezag, in ieder geval voor zover het beslissingen betreft die zijn gelegen in de sfeer van het personeelsbeleid, niet kan worden aangemerkt als een bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1 Awb. De commissie oordeelt dat sprake is van een situatie waarin het bestuur tot overplaatsing kon besluiten. De commissie verklaart het beroep ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaalonderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

*** lerares, appellante

tegen .-

het bestuur van de Vereniging *** c.a.

1. De procedure

Het bestuur heeft bij beslissing, medegedeeld bij schrijven van 15 mei 2002, appellante onvrijwillig overgeplaatst met ingang van 1 augustus 2002. De advocaat van appellante heeft bij schrijven van 14 juni 2002 beroep ingesteld. Het bestuur heeft op 13 augustus 2002 een verweerschrift ingediend. De advocaat van appellant heeft nog nadere stukken, welke verband houden met de zaak, ingediend.

De voorgemelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 14 augustus 2002, alwaar appellante en haar advocaat alsmede een afvaardiging van het bestuur zijn verschenen.

2. De beoordeling

Het door appellante bestreden bestuursbesluit betreft een onvrijwillige overplaatsing. De onvrijwillige overplaatsing is geregeld in de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het Primair Onderwijs, onder Personeelsbeleid C 18. Op grond van artikel C18 lid 1 onder b is onvrijwillige overplaatsing mogelijk ingeval van een conflictsituatie waarbij om weer tot een werkbare situatie te komen één of meer bij het conflict betrokken werknemers op een andere school worden geplaatst. Indien geen overeenstemming bestaat en de werkgever desalniettemin tot een onvrijwillige overplaatsing besluit, geeft de werkgever bij zijn besluit aan op welke wijze het de belangen van de werknemer en de belangen van het onderwijs tegen elkaar heeft afgewogen.

Met betrekking tot de formele kant van de zaak heeft appellante allereerst aangevoerd dat zij in haar belangen is geschaad, nu het bestuur achterwege heeft gelaten om in het bestreden besluit de beroepstermijn te vermelden. Vastgesteld dient te worden dat appellante binnen de geldende beroepstermijn van 6 weken beroep heeft ingesteld. Er is dan ook niet vast komen te staan dat appellante door het ontbreken van een juiste vermelding van de beroepsmogelijkheid in haar belangen is geschaad.

Daarnaast heeft appellante aangevoerd dat de door het bestuur ingeschakelde deskundige van het bureau *** niet onafhankelijk is, nu het bureau *** ook voor andere werkzaamheden, waaronder het verrichten van de administratie, aan de school verbonden is. Appellante heeft echter noch in het beroepschrift, noch ter zitting met betrekking tot het rapport ook maar iets vermeld op basis waarvan zij het gebrek aan onafhankelijkheid heeft kunnen staven. Derhalve is niet komen vast te staan dat de door het bestuur ingeschakelde deskundige niet objectief is.

Tenslotte wordt terzake van het toepasselijk recht het volgende opgemerkt. Op grond van artikel 60 van de Wet op het primair

onderwijs is het bevoegd gezag aangesloten bij een Commissie van Beroep, in dit geval de onderhavige Commissie van Beroep.

Ingevolge artikel H1 van de CAO kan de werknemer tegen onder meer een besluit tot overplaatsing in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten. Voor de verhouding tussen de Commissie van Beroep en de Burgerlijke Rechter zij verwezen naar de relevante jurisprudentie van de Hoge Raad (zie

ondermeer HR 31 mei 1996, nr.15750, NJ 693) .Daarbij is appellante er vanuit gegaan dat op het bestreden besluit naast het

Burgerlijk Wetboek (BW) eveneens de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") van toepassing is. Nu echter sprake is van bijzonder onderwijs kan het bevoegd gezag, in ieder geval voor zover het beslissingen betreft die zijn gelegen in de sfeer van het personeelsbeleid niet worden aangemerkt als een bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1 Awb, zodat de Awb in dit geval niet van toepassing is.

Met betrekking tot de materiele aspecten van de zaak merkt de Commissie van Beroep het volgende op. Uit de stukken en ter

zitting is naar het oordeel van de Commissie van Beroep voldoende vast komen te staan dat sprake is van een conflictsituatie als bedoeld in artikel C18 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het Primair Onderwijs. Deze conflictsituatie is onder andere ontstaan ten gevolge van een verschil in onderwijskundige visie tussen enerzijds de vrouwelijke en anderzijds de mannelijke leerkrachten die werkzaam zijn binnen de school. Dit verschil in visie heeft uiteindelijk geleid tot hetgeen de Commissie van Beroep beoordeelt als verstoorde verhoudingen tussen de betrokken leerkrachten. Teneinde tot een oplossing te komen heeft het bestuur een deskundige van het bureau *** ingeschakeld om een onderzoek te doen en om aanbevelingen te formuleren. Eén van de aanbevelingen uit het rapport van *** is om, teneinde de ernstig verstoorde verhoudingen aan te pakken, tenminste één mannelijke en één vrouwelijke leerkracht over te plaatsen.

Op basis van de conclusies en aanbevelingen uit het rapport van *** heeft het bestuur besloten om, zonder schuldigen aan het conflict aan te wijzen, een mannelijke en twee vrouwelijke leerkrachten, waaronder appellante, over te plaatsen naar een andere school.

Aan het bestuur van een school komt in het kader van een besluit tot overplaatsing van personeel een zekere mate van beleidsvrijheid toe. Daarbij dient het bestuur blijkens artikel C18 lid 5 Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het Primair Onderwijs de belangen van de werknemer en de belangen van het onderwijs tegen elkaar af te wegen. Het bestuur heeft gemeend dat appellante, gelet op haar onderwijskundige kwaliteiten, overplaatsbaar was. Appellante heeft daartegen aangevoerd dat het bestuur geen rekening heeft gehouden met haar belangen. Uit de stukken en ter zitting is echter niet gebleken dat appellante naar voren heeft gebracht wat haar concrete belangen tegen een overplaatsing waren. Ter zitting is hieromtrent gebleken dat appellante in het kader van het bestreden besluit in de gelegenheid is gesteld om hierover in contact te treden met de secretaris van het schoolbestuur. Van deze gelegenheid heeft zij echter geen gebruik gemaakt. Het bestuur treft derhalve op dit punt geen verwijt.

Appellante heeft ter zitting naar voren gebracht dat-medische beperkingen en een zorgvuldig opgebouwd duo-partnerschap zich tegen een overplaatsing verzetten. Het bestuur heeft aangegeven dat met het oog op de medische beperkingen van appellante, op de nieuwe school waar nodig aandacht kan worden besteed.

De Commissie van Beroep oordeelt dat sprake is van een situatie waarin het bestuur, zonder dat wordt gesproken van schuldigen aan het conflict, tot overplaatsing kon besluiten. Daarbij meent de Commissie dat de eerst ter zitting naar voren gebrachte belangen van appellante tegen overplaatsing niet opwegen tegen het belang om tot een oplossing van de betrokken conflictsituatie te komen.

Het bestreden besluit dient derhalve te worden gehandhaafd.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep:

Verklaart het beroep ongegrond.

Eervol ontslag uit de functie van directeur op grond van artikel F2.6 onder f van de CAO voor het Primair Onderwijs

Tussen partijen staat vast dat de basis voor een werkbare arbeidsrelatie niet hersteld kan worden, terwijl er geen andere plaatsingsmogelijkheid bestaat. Gelet hierop kon het bestuur in redelijkheid besluiten om appelland wegens genoemde gewichtige redenen het belang van het onderwijs betreffende, te ontslaan, zonder dat daarbij sprake is van verwijtbaarheid aan de zijde van appelland. De commissie wijst het door appelland ingestelde beroep af.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaalonderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

***, directeur

het bestuur van de Vereniging ***

1. De procedure

Namens appelland is op 9 oktober 2001 beroep aangetekend tegen het aan hem bij schrijven van 31 augustus 2001 aangezegde besluit om hem met ingang van 1 maart 2002 eervol te ontslaan uit de functie van directeur van de onder het bestuur ressorterende ***school te***. Bij schrijven van 16 november 2001 zijn de gronden van beroep aangevuld. Het bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

De voorgemelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 22 maart 2002, alwaar zijn verschenen appelland, bijgestaan door *** van *** en het bestuur, vertegenwoordigd door ***, bijgestaan door *** van ***.

2. Beoordeling van het geschil

In verband met het ingediende beroep dient te worden nagegaan of het ontslag al dan niet dient te worden gehandhaafd.

Appelland is gedurende een periode van ongeveer 35 jaar verbonden geweest aan bovengenoemde school, waarvan de laatste 29 jaar als directeur. Nadat appelland vele jaren goed heeft gefunctioneerd

als directeur, is volgens het bestuur vanaf medio 2000 wegens gegroeide tegenstellingen tussen de directeur en andere bij het onderwijs betrokkenen in verband met uiteenlopende inzichten over organisatie en aanpak van het onderwijs, welke niet te verenigen bleken, een vertrouwensbreuk ontstaan die niet meer overbrugbaar is gebleken.

Appellant erkent niet dat hij schuldig is aan het ontstaan van de redenen van het ontslag. Het bestuur kan dit standpunt van appellant op zichzelf billijken. Anderzijds heeft inmiddels appellant na zich hierover te hebben beraden wel begrip gekregen voor het standpunt van het bestuur dat niet langer sprake is van een werkbare arbeidsverhouding. Het bestuur heeft verder onderzocht of appellant aan een andere onder het bestuur ressorterende school als directeur of als leerkracht kon worden herplaatst. Dit is echter volgens het bestuur niet mogelijk gebleken, hetgeen appellant niet bestrijdt.

Op grond van artikel F2.6 onder f van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs, kan ontslag door de werkgever plaatsvinden wegens gewichtige omstandigheden, die redelijkerwijs geacht moeten worden, met het oog op de belangen van de instelling en het onderwijs de mogelijkheid van handhaving van het dienstverband uit te sluiten.

Op basis van de stukken en hetgeen door partijen ter zitting naar voren is gebracht, oordeelt de Commissie van Beroep dat tussen partijen vaststaat dat de basis voor een werkbare arbeidsrelatie niet kan worden hersteld, terwijl er geen andere plaatsingsmogelijkheid bestaat. Gelet hierop kon het bestuur in redelijkheid besluiten om appellant wegens genoemde gewichtige redenen, het belang van het onderwijs betreffende, te ontslaan, zonder dat daarbij sprake is van verwijtbaarheid aan de zijde van appellant.

Het bestreden besluit dient derhalve te worden gehandhaafd.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep;

Handhaaft de beslissing tot ontslag d.d. 9 oktober 2001, zulks met afwijzing van het door appellant ingestelde beroep.

Ontslag door verlopen tijdelijke aanstelling. Er blijkt sprake te zijn van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

De commissie is van oordeel dat appellante er op mocht vertrouwen dat sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Nu de bestreden brief van het bestuur de mededeling behelst dat de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet zal worden verlengd, is er geen sprake van een ontslagbesluit in formele zin. Nu er geen sprake is van ontslag is het daartegen gerichte beroep niet-ontvankelijk. De commissie verklaart het beroep niet-ontvankelijk en oordeelt dat tussen appellante en het bestuur een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd bestaat en dat het dienstverband van appellante voortduurt.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaalonderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

*** lerares, . appellante
Gemachtigde ***
- tegen

het bestuur van de Vereniging ***

Gemachtigde***

1. De procedure

Het bestuur heeft bij schrijven van 2 juli 2002 aan appellante medegedeeld dat haar arbeidsovereenkomst met ingang van 1 augustus 2002 van rechtswege zou aflopen. De gemachtigde van appellante heeft bij schrijven van 25 juli 2002 beroep ingesteld. Het bestuur heeft op 6 september 2002 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht..

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 13 september 2002, alwaar appellante en haar gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde, zijn verschenen.

2. De beoordeling

Appellante maakt bezwaar tegen het ontslag dat volgens haar aan haar is verleend c.q. het feit dat haar werkzaamheden met ingang van 1 augustus 2002 door het bestuur worden beëindigd. Het bestuur meent dat de werkzaamheden van appellante waarvoor zij met ingang van 1 augustus 2001 was benoemd, met ingang van 1 augustus 2002 eindigen omdat het bestuur er vanuit gaat dat appellante een tijdelijke aanstelling heeft en dat deze aanstelling met ingang van 1 augustus 2002 van rechtswege afloopt.

Appellante heeft een akte van benoeming overgelegd waarin staat dat haar benoeming geschiedt voor onbepaalde tijd; deze akte van benoeming is ondertekend door de voorzitter en de secretaris van het bestuur. Onder verwijzing naar deze akte van benoeming stelt zij zich op het standpunt dat geen sprake kan zijn van beëindiging van haar werkzaamheden, nu zij een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd heeft.

Het bestuur heeft zich verweerd door te stellen dat appellante had moeten begrijpen dat de uitreiking van de akte van benoeming, houdende een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, op een misverstand berustte en dat bedoeld was een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, zulks met name omdat appellante nog niet eerder aan de school had gewerkt.

Appellante heeft ter zitting verklaard dat zij tijdens het sollicitatiegesprek met de toenmalige directeur van de school

uitdrukkelijk ter sprake heeft gebracht dat zij een dienstverband voor onbepaalde tijd beoogde. Verder heeft zij verklaard dat de directeur vervolgens bij de haar telefonisch medegedeelde benoeming, volstaan heeft met de mededeling dat zij benoemd was en dat zij, nadat zij na de zomervakantie feitelijk met haar werk was begonnen, overigens pas in november 2001 een akte houdende een vaste benoeming heeft ontvangen. Uitgaande van een vast dienstverband aan de school, heeft zij verder een aan haar aangeboden uitbreiding in uren aan een andere school afgeslagen.

De Commissie van Beroep heeft geen reden om te twijfelen aan de verklaring van appellante dat zij een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd in het sollicitatiegesprek ter sprake heeft gebracht. Het bestuur heeft aangevoerd dat de directeur in de richting van het bestuur heeft gecommuniceerd dat sprake zou zijn van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd en dat sprake zou zijn van een mededeling van gelijke strekking van een bij het sollicitatiegesprek aanwezige lerares. De verklaringen waarop het bestuur zich beroept betreffen echter mededelingen van de (toenmalige) directeur en een lerares aan het bestuur, waarvan niet is gebleken dat die ook aan appellante zijn gedaan. Onder deze omstandigheden en gelet op de door appellante overgelegde en door het bestuur ondertekende akte van benoeming oordeelt de Commissie van Beroep, dat niet aannemelijk is gemaakt dat appellante er niet op mocht vertrouwen dat sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

Gelet op de door appellante overgelegde akte van benoeming en op hetgeen uit de stukken en op basis van het verhandelde ter zitting is komen vast te staan, oordeelt de Commissie van Beroep dat appellante er alleszins op mocht vertrouwen dat sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

Voor wat betreft de afhandeling van het beroep oordeelt de Commissie van Beroep op basis van het vorenstaande als volgt.

De bestreden brief van het bestuur behelst de mededeling dat de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet zal worden verlengd.

Er is aldus geen sprake van een ontslagbesluit in formele zin. Dit brengt mee dat er, nu er geen sprake is van ontslag, het daartegen gerichte beroep niet-ontvankelijk is. Dit laat overigens onverlet dat de Commissie van Beroep oordeelt dat tussen appellante en het bestuur een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd bestaat en dat het dienstverband van appellante voortduurt.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep:

1. verklaart het beroep niet-ontvankelijk
2. oordeelt dat tussen appellante en het bestuur een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd bestaat en dat het dienstverband van appellante voortduurt.

Beroep tegen schriftelijke berisping op grond van artikel F2.8 van de CAO voor het Primair Onderwijs.

De commissie van beroep oordeelt dat het bestuur het gestelde met betrekking tot het gedrag van appellant voldoende aannemelijk heeft gemaakt. De door het bestuur gehanteerde gronden acht de commissie voldoende ernstig om te beslissen tot een berisping van appellant. De commissie verklaart het beroep van appellant ongegrond.

De Commissie van Beroep voor het protestants-christelijk basis-, speciaal en voortgezet speciaalonderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven in de zaak van

***, docent OALT, appellant

Gemachtigde:***

tegen

het bestuur van de Stichting ***

Gemachtigde: ***

1. De procedure

Het bestuur heeft appellant bij schrijven van 23 april 2002 schriftelijk berispt. De gemachtigde van appellant heeft bij schrijven van 22 mei 2002 beroep ingesteld. Het bestuur heeft op 5 juli 2002 een verweerschrift ingediend.

De voormelde stukken worden geacht aan deze beslissing te zijn gehecht.

De zaak is mondeling behandeld ter zitting van de Commissie van Beroep.d.d. 7 oktober 2002, alwaar appellant en zijn gemachtigde alsmede een afvaardiging van het bestuur, bijgestaan door gemachtigde van het bestuur, zijn verschenen.

2. De beoordeling

Op grond van artikel F2.8 van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs kan de werkgever de werknemer die zich aan een plichtsverzuim schuldig maakt, onder opgave van redenen schriftelijk berispen .

Het bestuur heeft zijn besluit tot berisping gebaseerd op drie gronden. Het bestuur heeft de eerste grond ter zitting formeel laten vervallen, zodat deze grond verder buiten beschouwing en beoordeling blijft. De tweede en de derde grond betreffen het verwijt van het bestuur dat appellant zich zeer frequent niet aan de vastgestelde werktijden heeft gehouden respectievelijk dat hij de afspraken die zijn gemaakt over de invulling van zijn functie niet is nagekomen.

Het bestuur heeft nader gesteld dat het in het verleden meerdere keren met appellant heeft gesproken over voorgevallen gebeurtenissen die betrekking hebben op de genoemde twee gronden. Daarnaast heeft het bestuur appellant in het verleden al eerder schriftelijk gewezen op zijn plichtsverzuim.

Appellant ontkent dat hij zich niet zou houden aan de vastgestelde werktijden en hij meent dat een concrete onderbouwing van dit verwijt ontbreekt. Ten aanzien van het niet nakomen van de gemaakte afspraken over de invulling van zijn functie stelt appellant dat hij zich aan het grootste deel van de afspraken heeft gehouden en dat, voor zover dat niet het geval is, dit te wijten is aan het afzeggen van afspraken door de directeur van de school. Appellant stelt verder dat het bestuur het bestreden besluit onvoldoende heeft gedocumenteerd.

De Commissie van Beroep oordeelt dat het bestuur het gestelde met betrekking tot het gedrag van appellant voldoende aannemelijk heeft gemaakt. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt verder dat het bestuur appellant meerdere keren zowel schriftelijk als mondeling op zijn gedrag heeft aangesproken. Het bestuur heeft daartoe gespreksverslagen overgelegd. De Commissie van Beroep is van oordeel dat appellant het door het bestuur gestelde niet heeft kunnen weerleggen. De Commissie van Beroep acht verder de door het bestuur gehanteerde gronden voldoende ernstig om te beslissen tot een berisping van appellant. Het bestreden besluit dient derhalve te worden gehandhaafd.

Het bestuur heeft ter zitting nog medegedeeld dat het, indien appellant onvoldoende lering zou trekken uit de opgelegde berisping, verdergaande maatregelen zou overwegen. Het bestuur heeft echter eveneens medegedeeld dat, gelet op het feit dat thans geen klachten meer bestaan over het gedrag van appellant, er momenteel geen redenen aanwezig worden geacht voor het nemen van zulke maatregelen.

3. Beslissing

De Commissie van Beroep:

verklaart het beroep van appellant ongegrond.